

Sygn. akt V U 491/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania A. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 marca 2017 r.

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 30 marca 2017 r. znak (...) w ten sposób, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawcy A. F. ustala na 137,19% (z 10 – ciu kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1984 do 1993 roku), przy którym kapitał początkowy wynosi 171 950,57 złotych,

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 491/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 30 marca 2017 r. Znak: (...) ustalił wnioskodawcy A. F. wartość kapitału początkowego, który - na dzień 1 stycznia 1999 r. - wyniósł 167.778,93 zł.

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. Wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosił 136,78 %.

Ponadto do obliczenia wartości kapitału początkowego przyjęto:

- okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 1 miesiąca, 25 dni, tj. 277 miesięcy i okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat, 11 miesięcy, 24 dni, tj. 59 miesięcy,

- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – wynoszący 83,33 %.

- średnią dalszego trwania życia – wyrażoną w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynoszącą w przypadku wnioskodawcy 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tabeli średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – M.P. Nr 12, poz. 173).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ nie uwzględnił okresu od 1 grudnia 1989 r. do 31 lipca 1990 r., ponieważ ubezpieczony był zatrudniony w wymiarze czasu pracy niższym niż 1/2 pełnego wymiaru. Za okresy zatrudnienia, za które wnioskodawca nie przedłożył dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętego wynagrodzenia (od 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1976 r.) przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązujące w tych okresach.

Wnioskodawca odwołał się od przedmiotowej decyzji wnosząc o jej uchylenie i ponowne przeliczenie przez ZUS jego kapitału początkowego.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że organ nie uwzględnił jego wynagrodzeń, które uzyskiwał od dnia 1 grudnia 1989 r. do dnia 31 lipca 1990 r. W tym zakresie wnioskodawca wskazał, że przekazał do ZUS m.in. świadectwo pracy wydane mu przez (...) w likwidacji w dniu 2 lipca 1990 r. z którego jednoznacznie wynika, że od dnia 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Jednocześnie w części dotyczącej ustalenia zarobków uzyskiwanych w czasie pracy w (...) w L. w latach od 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. ubezpieczony wskazał na szereg wyliczeń, które nie są zgodne z dokumentami przedłożonymi przez niego, w tym: -w roku 1987 wpisano kwotę 571.647 zł gdy z kart płac wynika kwota 574.647 zł, -w roku 1988 wpisano kwotę 923.037 zł gdy z kart płac wynika kwota 959.837 zł, -w roku 1990 w kwocie 77.848,56 zł nie uwzględniono otrzymanej przez wnioskodawcę w miesiącach od sierpnia do grudnia kwoty 20.479,53 zł jako zasiłku z urzędu pracy. Ubezpieczony wskazał, że łączna kwota zarobków w roku 1990 powinna wynosić 9.199,286 zł. Nadto ubezpieczony zakwestionował decyzję w części dotyczącej nieuwzględnienia faktu niepodwyższania płac w sferze budżetowej za lata 1991 - 1992 r. Odwołujący podniósł, że z przekazanych przez niego dokumentów ze świadectwa pracy wydanego mu przez Urząd Wojewódzki w L. w dniu 31 maja 1994 r. wynika, że w tym urzędzie pracował od dnia 17 czerwca 1991 r. do dnia 31 maja 1994 r. a więc również w czasie obejmującym okres od 1991 r. do 1992 r. Wobec powyższego ubezpieczony zażądał wliczenia rekompensat za ten czas przy ustalaniu kapitału początkowego. Ubezpieczony zauważył, iż w żadnym miejscu decyzji nie wykazano, dlaczego przyjęcie zakresu czasowego ze skarżonej decyzji tj. od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. jest dla niego najkorzystniejsze. Ubezpieczony zarzucił że organ przyjmując, że w okresie od 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1976 r. wynagrodzenie ubezpieczonego winno być liczone według ówczesnych stawek minimalnych potraktował go niesprawiedliwie. Wnioskodawca wskazał, że w tym czasie pracował w firmie w której uzyskiwał zarobki znacznie powyżej średniej. Ponadto ubezpieczony oświadczył, że od zatrudnienia we wrześniu 1974 r. w (...) Biurze (...) do dnia dzisiejszego jest stale zatrudniony lub podlega obowiązkowi ubezpieczenia z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej lub wykonywanych umów zleceń. Niezrozumiałe więc jest dla niego, że w decyzji wymienia się „okresy składkowe” i „okresy nieskładkowe”. Niezrozumiałe, tym bardziej, że organ wydający decyzję nie wskazuje które okresy zaliczył do „składkowych” a które do „nieskładkowych”. Ubezpieczony dodał, że uniemożliwia mu to odniesienie się również do tych ustaleń decyzji.

W odpowiedzi organ wskazał, że po ponownej analizie dokumentów ustalono, że nieprawidłowo został nie uwzględniony okres zatrudnienia od 1 grudnia 1989 r. do 31 lipca 1990 r., ponieważ łączny wymiar czasu pracy w tym okresie zatrudnienia to pełny etat. W związku z powyższym decyzją z dnia 27 czerwca 2017 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego błąd ten został skorygowany i uwzględniono okres zatrudnienia od 1 grudnia 1989 r. do 31 lipca 1990 r.

W pozostałym zakresie organ wniósł o oddalenie odwołania.

Jednocześnie w piśmie będącym załącznikiem do decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. (a jednocześnie będącym integralną częścią odpowiedzi na odwołanie) organ wskazał, że wynagrodzenie za okres zatrudnienia od 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. w (...) w L. zostało ustalone na podstawie uwierzytelnionych kserokopii kart wynagrodzeń. Przy ustalaniu wynagrodzenia organ uwzględnił te składniki wynagrodzenia, co do których nie ma wątpliwości, że istniał od nich obowiązek opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne. Organ podniósł, że w latach 1987-1989 nie uwzględniono „nagród z zysku” (od nagród z zysku w tych latach nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne) oraz kwot „nagród” ponieważ nie został opisany ich charakter i nie można ustalić czy istniał od nich obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Nie uwzględniono również kwot, które nie zostały w ogóle opisane lub nieczytelnie opisane. W roku 1990 nie uwzględniono również odprawy pieniężnej w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż od tego składnika wynagrodzenia również nie było obowiązku opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne. Wynagrodzenie w roku 1990 uwzględnia dochód osiągnięty z tytułu pobierania zasiłku dla bezrobotnych w kwocie 20.479,53 zł. Organ wskazał, że został on dodany do dochodu z tytułu zatrudnienia ustalonego na podstawie kart wynagrodzeń w wysokości 57.369,03 zł. Jednocześnie organ nadmienił, że uwzględnienie rekompensat z tytułu niepodwyższania płac w sferze budżetowej za lata 1991-1992 może nastąpić po dostarczeniu zaświadczenia, wystawionego przez zakład pracy lub jego następcę prawnego, potwierdzającego w poszczególnych latach ilość miesięcy i wymiar czasu pracy uprawniające do świadczeń rekompensacyjnych. Organ podniósł, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 10 kolejnych lat kalendarzowych z lat 1984-1993 jest najkorzystniejszym wskaźnikiem i jako taki został wyszczególniony na załączniku do decyzji. Za okres zatrudnienia od 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1976 r. zakład przyjął wynagrodzenie minimalne. Organ dodał, że wysokość wynagrodzenia za ten okres może zostać ponownie ustalona po przedłożeniu dokumentów osobowych lub płacowych potwierdzających osiągnięte wynagrodzenie takich jak np. umowy o pracę, angaże, pisma dotyczące stawek zaszerogowania. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład uwzględnił następujące okresy składkowe (wymienione w art. 6 ustawy emerytalnej) oraz okresy nieskładkowe (wymienione w art. 7 ustawy emerytalnej):

- od 1 października 1969 r. do 9 września 1974 r. okres nauki w szkole wyższej (okres nieskładkowy),
- zatrudnienie od 10 września 1974 r. do 15 czerwca 1979 r. (okres składkowy),
- zatrudnienie od 16 czerwca 1979 r. do 31 sierpnia 1982 r. (okres składkowy),
- zatrudnienie od 1 września 1982 r. do 17 marca 1985 r. (okres składkowy),
- zatrudnienie od 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. (okres składkowy),
- zasiłek dla bezrobotnych od 9 sierpnia 1990 r. do 8 czerwca 1991 r. (okres składkowy),
- zatrudnienie od 17 czerwca 1991 r. do 31 maja 1994 r. (okres składkowy z wyłączeniem jako okresu nieskładkowego - okresu pobierania zasiłku chorobowego od 16 marca 1993 r. do 19 marca 1993 r.),
- zatrudnienie od 1 października 1994 r. do 2 sierpnia 1995 r. (okres składkowy),
- zatrudnienie od 1 września 1995 r. do 31 sierpnia 1996 r. (okres składkowy),
- zatrudnienie od 2 września 1996 r. do 31 sierpnia 1997 r. (okres składkowy z wyłączeniem jako okresu nieskładkowego - okresu pobierania zasiłku chorobowego od 6 stycznia 1997 r. do 10 stycznia 1997 r.),
- zatrudnienie od 1 września 1997 r. do 31 sierpnia 1998 r. (okres składkowy z wyłączeniem jako okresu nieskładkowego - okresu pobierania zasiłku chorobowego od 13 marca 1998 r. do 18 marca 1998 r.),
- zatrudnienie od 1 września 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. (okres składkowy).

Sąd ustalił:

Wnioskodawca A. F. urodził się (...)

W dniu 27 maja 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

Rozpoznając powyższy wniosek organ wydał skarżoną decyzję.

Decyzją z dnia 27 czerwca 2017 r. organ z urzędu ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. organ ustalił wysokość kapitału początkowego na kwotę 171.591,09 zł.

Do obliczenia wskaźnika podstawy organ przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.669,93 zł ustaloną w decyzji z dnia 30 marca 2017 r.

Ponadto do obliczenia wartości kapitału początkowego organ przyjął:

- okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 9 miesięcy, 25 dni, tj. 285 miesięcy i okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat, 11 miesięcy, 24 dni, tj. 59 miesięcy,

- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego – wynoszący 84,60 %.

- średnią dalszego trwania życia – wyrażoną w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynoszącą w przypadku wnioskodawcy 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tabeli średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – M.P. Nr 12, poz. 173).

/ bezsporne a ponadto akta ubezpieczeniowe /

Wnioskodawca w dniu 1 października 1969 r. rozpoczął studia na Politechnice (...) i zakończył je w dniu 9 lipca 1974 r., zaliczył 10 semestrów, a nauka trwała 5 lat. Okres studiów ubezpieczonego trwał od 1 października 1969 r. do 9 września 1974 r. (ograniczenie do dnia poprzedzającego datę zatrudnienia). W okresie studiów ubezpieczony nie uzyskał żadnego dochodu. Okres studiów ubezpieczonego to okres nieskładkowy trwający 4 lata, 11 miesięcy, 9 dni.

Ubezpieczony od 10 września 1974 r. do 15 czerwca 1979 r. był zatrudniony we (...) Biurze (...) we W., w pełnym wymiarze czasu, na stanowiskach stażysty, asystenta, projektanta.

Z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy wnioskodawca:

- w okresie od 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1974 r. wynagrodzenie uzyskane przez wnioskodawcę wyniosło 8.228 zł,

- w roku 1975 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 72.790 zł,

- w roku 1976 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 83.500 zł,

- w roku 1977 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 63.410 zł,

- w roku 1978 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 70.462 zł,

- w okresie od 1 stycznia 1979 r. do 15 czerwca 1979 r. wynagrodzenie uzyskane przez wnioskodawcę wyniosło 37.056 zł.

Okres zatrudnienia od 10 września 1974 r. do 15 czerwca 1979 r. trwał 4 lata, 9 miesięcy i 6 dni i był okresem składkowym.

Ubezpieczony od dnia 16 czerwca 1979 r. do 31 sierpnia 1982 r. był zatrudniony w (...) Związku (...) w K., w pełnym wymiarze czasu na stanowisku projektanta w (...).

Z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy wnioskodawca:

- w okresie od 16 czerwca 1979 r. do 31 grudnia 1979 r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 39.000 zł,
- w roku 1980 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 73.500 zł,
- w roku 1981 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 91.700 zł,
- w okresie od 1 stycznia 1982 r. do 31 sierpnia 1982 r. wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie w kwocie 53.625 zł.

Okres zatrudnienia ubezpieczonego od 16 czerwca 1979 r. do 31 sierpnia 1982 r. trwał 3 lata, 2 miesiące i 15 dni i był okresem składkowym.

Ubezpieczony od dnia 1 września 1982 r. do 17 marca 1985 r. był zatrudniony w Biurze (...) w K., w pełnym wymiarze czasu na stanowisku starszego projektanta.

Z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy wnioskodawca:

- w okresie od 1 września 1982 r. do 31 grudnia 1982 r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 46.238 zł,
- w roku 1983 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 220.735 zł,
- w roku 1984 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenia kwocie 263.921 zł,
- w okresie od 1 stycznia 1985 r. do 17 marca 1985 r. wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie w kwocie 113.042 zł.

Okres zatrudnienia ubezpieczonego od 1 września 1982 r. do 17 marca 1985 r. trwał 2 lata, 6 miesięcy i 17 dni i był okresem składkowym.

Ubezpieczony od dnia 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. był zatrudniony, w pełnym wymiarze czasu w Spółdzielni (...) w L. na stanowisku kierownika zespołu projektowego, starszego projektanta.

Z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy wnioskodawca:

- w okresie od 18 marca 1985 r. do 31 grudnia 1985 r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 264.809 zł,
- w roku 1986 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 598.839 zł,
- w roku 1987 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 571.647 zł,
- w roku 1988 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 923.037 zł,
- w roku 1989 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 2.957.628 zł,
- w okresie od 1 stycznia 1990 r. do 31 lipca 1990 r. wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie w kwocie 5.736.903 zł.

Okres zatrudnienia ubezpieczonego od 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. trwał 5 lat, 4 miesiące i 14 dni i był okresem składkowym.

Wnioskodawca od 9 sierpnia 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Ww. okres był okresem składkowym, trwającym 10 miesięcy i 1 dzień.

Z tytułu posiadane prawa do zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca:

- w okresie od 9 sierpnia 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. pobrał zasiłek w kwocie 2.047.953 zł.

- w okresie od 1 stycznia 1991 r. do 8 czerwca 1991 r. pobrał zasiłek w kwocie 2.856.411 zł.

Ubezpieczony od dnia 17 czerwca 1991 r. do 31 maja 1994 r. był zatrudniony w Urzędzie (...) w L., w pełnym wymiarze czasu na stanowisku kierownika oddziału.

Z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy wnioskodawca:

- w okresie od 17 czerwca 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 15.475.310 zł,

- w roku 1992 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 56.702.100 zł,

- w roku 1993 ubezpieczony otrzymał wynagrodzenia kwocie 66.715.400 zł,

- w okresie od 1 stycznia 1994 r. do 31 maja 1994 wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie w kwocie 31.180.100 zł.

W okresie zatrudnienia od 16 marca 1993 r. do 19 marca 1993 r. ubezpieczony przebywał na zasiłku chorobowym.

Okres zatrudnienia od 17 czerwca 1991 do 31 maja 1994 r. był w ilości 2 lat, 11 miesięcy i 10 dni – okresem składkowym. Natomiast w ilości 4 dni – nieskładkowym.

Wnioskodawca od 15 marca 1993 r. prowadził działalność gospodarczą a nadto w okresach od 1 października 1994 r. do 2 sierpnia 1995 r., od 1 września 1995 r. do 31 sierpnia 1996 r., od 2 września 1996 r. do 31 sierpnia 1997 r., od 1 września 1997 r. do 31 sierpnia 1998 r., od 1 września 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. (i nadal do 31 sierpnia 1999 r.) był zatrudniony w Zespole Szkół (...) w L. na stanowisku nauczyciela w niepełnym wymiarze czasu tj.

- w okresie od 1 października 1994 r. do 30 kwietnia 1995 r. – 9/18 etatu,

- w okresie od 1 maja 1995 r. do 2 sierpnia 1995 r. – 6/18 etatu,

- w okresie od 1 września 1995 r. do 30 kwietnia 1996 r. -12/18 etatu,

- w okresie od 1 maja 1996 r. do 31 sierpnia 1996 r. 6/18 etatu,

- w okresie od 2 września 1996 r. do 30 kwietnia 1997 r. - 12/18 etatu,

- w okresie od 1 maja 1997 r. do 31 sierpnia 1997 r. - 6/18 etatu,

- w okresie od 1 września 1997 r. do 30 kwietnia 1998 r. - 17/18 etatu,

- w okresie od 1 maja 1998 r. do 31 sierpnia 1998 r. - 9/18 etatu,

- w okresie od 1 września 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. – 10/18 etatu.

Z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy:

- w okresie od 1 października 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 6.867.100 zł,

- w okresie od 1 stycznia 1995 r. do 2 sierpnia 1995 r. oraz 1 września 1995 r. do 31 grudnia 1995 r. ubezpieczony otrzymał łącznie wynagrodzenie w kwocie 3.507,54 zł,

- w okresie od 1 stycznia 1996 r. do 31 sierpnia 1996 r. oraz od 2 września 1996 r. do 31 grudnia 1996 r. ubezpieczony otrzymał łącznie wynagrodzenie w kwocie 4.715,75 zł,

- w roku 1997 wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie w kwocie 6.396,30 zł,

- w roku 1998 wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie w kwocie 6.743,28 zł,

W okresie zatrudnienia u ww. pracodawcy ubezpieczony od 6 stycznia 1997 r. do 10 stycznia 1997 r. oraz od 13 marca 1998 r. do 18 marca 1998 r. pobierał zasiłek chorobowy.

Ww. okresy zatrudnienia w wymiarze 4 lat, 1 miesiąca i 20 dni to okresy składkowe. Natomiast w ilości 11 dni – nieskładkowe.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 137,19 % i jest wyższy od przyjętego w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. wskaźnika w rozmiarze 136,78 %

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 171,950,57 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego ubezpieczonego przyjęto następujące parametry:

- okresy składkowe w ilości 23 lat, 9 miesięcy, 25 dni, tj. 285 miesięcy,

- okresy nieskładkowe podlegające ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych w ilości 4 lat, 11 miesięcy, 24 dni, tj. 59 miesięcy,

- podstawę wymiaru w kwocie 1.674,94 zł obliczoną jako iloczyn wskaźnika wartości -podstawy wymiaru w rozmiarze 137,19 % oraz kwoty bazowej wynoszącej 1.220,89 zł,

- współczynnik proporcjonalny do - osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. - wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w rozmiarze 84,60 %.

- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynoszące 209 miesięcy.

Wartości kapitału początkowego obliczono w następujący sposób:

$293,01 \text{ zł} \times 84,60 \% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 247,89 \text{ zł}$,

$(285\text{m-cy OS} \times 1,3\%) : 12 \times 1.674,94 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 517,22 \text{ zł}$,

$(59\text{m-cy ON} \times 1,3\%) : 12 \times 1.674,94 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 57,62 \text{ zł}$,

Razem: 822,73 zł

$822,73 \text{ zł} \times 209\text{m-cy (średnie dalsze trwanie życia)} = 171,950,57 \text{ zł}$.

Dowód:

- opinia biegłej z zakresu przeliczania oraz ustalania wysokości świadczeń emerytalnych, sporządzona w dniu 25 października 2017 r. (k.40 - 67);

- pismo organu z dnia 21 listopada 2017 r. wraz z załącznikami (k.80-83).

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2016 poz. 887), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych

w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (ust. 3).

W myśl art. 174 ust. 1 cyt. ustawy, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2–12. Zgodnie z ust. 2. przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6; 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5; 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1–3 i 6–12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Stosownie do art. 53 ust. 1 ww. ustawy emerytalnej, emerytura wynosi: 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych, 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych – z uwzględnieniem art. 55.

Należy także przypomnieć, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Dla celów obliczenia wysokości emerytury organ rentowy musi bowiem dysponować pewnymi danymi, co do wysokości dochodów ubezpieczonego (por. wyrok SN z 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, Lex nr 390123).

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony kwestionował wysokość kapitału początkowego ustalonego w dwóch kolejnych decyzjach ZUS tj. w decyzji z dnia 30 marca 2017 r. oraz w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. Wnioskodawca wskazywał, że organ nieprawidłowo wyliczył mu wysokość wynagrodzenia w następujących okresach: - 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1976 r., 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. oraz za lata 1991 -1992.

W tym stanie rzeczy Sąd zwrócił się urzędu do Archiwum Państwowego we W., Zakładu Obsługi (...) Urzędu (...) Oddziału Zamiejscowego w L. oraz (...) Spółdzielni (...) w L. o nadesłanie akt osobowych wnioskodawcy - dostępnej dokumentacji płacowej ze spornych okresów zatrudnienia.

Realizując zobowiązanie Sądu wspomniane instytucje przekazały żądane dokumenty w tym: oryginały kart zarobkowych za lata 1985 - 1990, kopie dokumentów płacowych za okres od 10 września 1974 r. do 15 czerwca 1979 r. oraz akta osobowe ze spornych okresów zatrudnienia.

W oparciu o powyższą nową dokumentację płacową - Sąd postanowił podjąć czynności wyjaśniające poprzez zaciągnięcie opinii biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych na okoliczność ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawcy.

Biegła w opinii z dnia 25 października 2017 r. ustaliła, że organ rentowy w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. prawidłowo ustalił okresy składkowe i nieskładkowe przebyte przez powoda do dnia 31 grudnia 1998 r., a mianowicie: - okresy składkowe w ilości 23 lat, 9 miesięcy, 25 dni, tj. 285 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 4 lat, 11 miesięcy, 24 dni, tj. 59 miesięcy.

Nadto prawidłowo ustalił wynagrodzenie wnioskodawcy w latach: 1979 r. -39.000 zł, 1980 r. -73.500 zł, 1981 r. -91.700 zł, 1982 r. -53.625 zł, 1982 r. -46.238 zł, 1983 r. -220.735 zł, 1984 r. -263.921 zł, 1990 r. -2.047.953 zł, 1991 r. -2.856.411 zł., 1994 r. -6.867.100 zł, 1995 r. -3.507,54 zł, 1996 r. -4.715,75 zł, 1997 r. -6.396,30 zł , 1998 r. -6.743,28 zł.

Biegła podniosła, że organ nieprawidłowo ustalił wynagrodzenie ubezpieczonego za okres od 1 stycznia 1985 r. do 17 marca 1985 r. w kwocie 110.614 zł. Według wyliczeń biegłej kwota wynagrodzenia powoda za okres od 1 stycznia 1985 r. do 17 marca 1985 r. wynosi 113.042 zł.

Biegła ustaliła także dotychczas nieudokumentowane wynagrodzenie wnioskodawcy za okres od 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1976 r., Według ustaleń biegłej wynagrodzenie wynosi odpowiednio: - za okres od 10 września 1974 r. do 31 grudnia 1974 r. - 8.228 zł i jest wyższe od wynagrodzenia za ten okres w kwocie 4.400 zł przyjętego przez organ rentowy w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. przy uwzględnieniu minimalnego wynagrodzenia pracowników obowiązującego w j.g.u., - za 1975r. -72.790 zł i jest wyższe od wynagrodzenia za ten rok w kwocie 14.400 zł przyjętego przez organ rentowy w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. przy uwzględnieniu minimalnego wynagrodzenia pracowników obowiązującego w j.g.u., - za 1976r. - 83.500 zł i jest wyższe od wynagrodzenia za ten rok w kwocie 14.400 zł przyjętego przez organ rentowy w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. przy uwzględnieniu minimalnego wynagrodzenia pracowników obowiązującego w j.g.u. Biegła odstąpiła od takich ustaleń odnośnie wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 1977 r. do 15 czerwca 1979 r., które zostało udokumentowane wymaganymi dowodami. Wynagrodzenie to wynosi odpowiednio: 1977 r. -63.410zł, 1978 r. -70.462 zł, 1979 r. -37.056 zł za okres od 1 stycznia 1979 r. do 15 czerwca 1979 r.

Biegła nadmieniła, że wynagrodzenie za okres od 18 marca 1985 r. do 31 lipca 1990 r. zostało ustalone przez organ rentowy na podstawie kartotek płacowych i obejmuje zakres opinii wskazany przez Sąd, a w toku postępowania sądowego Sąd pozyskał nowe dowody na okoliczność udokumentowania wynagrodzenia powoda za ten okres zatrudnienia. Biegła zbadała prawidłowość ustaleń w tym zakresie dokonanych przez organ rentowy oraz wpływ nowych dowodów na te ustalenia. Biegła w tym przedmiocie wskazała, że wynagrodzenie ubezpieczonego - wynosi odpowiednio: za okres od 18 marca 1985 r. do 31 grudnia 1985 r. - 264.809 zł i jest takie samo, jak ustalone przez organ rentowy w decyzji z 27 czerwca 2017 r. na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń, Wysokość wynagrodzenia za 1986 r. wynosi 598.839 zł i jest wyższa od wynagrodzenia ustalonego przez organ rentowy w decyzji z 27 czerwca 2017 r. na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń - o łączną kwotę rekompensat wynoszącą 9.100 zł. Biegła podniosła, że kwoty rekompensat były również widoczne po lewej stronie uwierzytelnionej kartoteki wynagrodzeń, którą dysponował organ rentowy. Biegła stwierdziła, że w decyzji z 27 czerwca 2017 r. organ rentowy nieprawidłowo ustalił wynagrodzenie ubezpieczonego za 1986 r. w kwocie 589.739 zł, zamiast w kwocie 598.839 zł. Biegła dodała, że wynagrodzenie za 1987 r. wynosi 571.647 zł i jest takie samo jak wynagrodzenie ustalone przez organ rentowy w decyzji z 27 czerwca 2017 r. na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń. Wynagrodzenie za 1988 r. wynosi 923.037 zł i w ocenie biegłej jest takie samo jak wynagrodzenie ustalone przez organ rentowy w decyzji z 27 czerwca 2017 r. na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń. Wynagrodzenie za 1989 r. wynosi 2.957.628 zł i w ocenie biegłej jest takie samo jak wynagrodzenie ustalone przez organ rentowy w decyzji z 27 czerwca 2017 r. na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń. Wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1990 r. do 31 lipca 1990 r. wynosi 5.766.903 zł i w ocenie biegłej jest takie samo jak wynagrodzenie ustalone przez organ rentowy w decyzji z 27 czerwca 2017 r. na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń.

Biegła podniosła, że wynagrodzenie za okres od 17 czerwca 1991 r. do 31 maja 1994 r., zostało udokumentowane wymaganymi dowodami, tj. zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, tj. 1991 r. -15.475.310 zł za okres od 17 czerwca 1991 r. do 31 grudnia 1991 r., 1992 r. -56.702.100 zł, 1993 r. -66.715.400zł, 1994 r. -31.180.100 zł za okres od 1 stycznia 1994 r. do 31 maja 1994 r. w tym za lata 1991-1992 bez uwzględnienia świadectw rekompensacyjnych. W ocenie biegłej analiza dokumentacji wskazuje, że w zaświadczeniu o zatrudnieniu z dnia 15 grudnia 2003 r. wystawionym przez Zakład Obsługi Urzędu (...) Urzędu (...) we W., w którym wykazano wynagrodzenie za okres od 17 czerwca 1991 r. do 31 maja 1994 r. zawarto adnotację, że w wykazanym wynagrodzeniu za lata 1991-1992 nie ujęto świadectw rekompensacyjnych lecz nie określono, że przysługiwały one pracownikowi i w jakich wartościach lub za jakie okresy, ani też nie załączono stosownego zaświadczenia w tym zakresie. Wprawdzie w okresie od 1 lipca 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. oraz od 1 stycznia 1992 r. do 28 czerwca .1992r. wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Urzędzie (...) należącym do sfery budżetowej (zatrudnienie od 17 czerwca 1991 r. do 31 maja 1994 r.) i - teoretycznie –niewątpliwie miał prawo do pełnej rekompensaty pieniężnej, jednakże biegła stwierdziła, że z uwagi na to, że pozyskane przez Sąd nowe dowody nie zawierają wymaganego zaświadczenia, ani też dowodów potwierdzających prawo do rekompensaty i jej wartość - na podstawie obecnie zgromadzonego materiału dowodowego

brak jest możliwości uwzględnienia przedmiotowej rekompensaty do podstawy wymiaru kapitału początkowego, chyba że w sprawie zostaną zgromadzone nowe dowody na te okoliczność.

Biegła podniosła, że z uwzględnieniem wynagrodzenia ubezpieczonego ustalonego na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego - wskaźniki wartości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalone przez biegłą- wynoszą: 137,22 % z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu ubezpieczenia przed 1999 r. (z lat 1984-1993), 126,69 % z 20 dowolnie wybranych lat kalendarzowych z okresu ubezpieczenia przed 1999 r. (z lat 1974-1989, 1991-1994). Najkorzystniejszy wskaźnik podstawy wymiaru ustalony przez biegłą wynosi 137,22 % i jest wyższy od przyjętego przez organ rentowy w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 w rozmiarze 136,78 %. Biegła stwierdziła zatem, że do wyliczenia kapitału początkowego skarżącego należy przyjąć wskaźnik wartości podstawy wymiaru w rozmiarze 137,22 %. Biegła wskazała, że w związku z powyższym w sprawie zasła konieczność ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. przy uwzględnieniu wartości wskaźnika wartości podstawy wymiaru wynoszącego 137,22 %. Biegła podkreśliła, że wskaźnik ten może ulec zwiększeniu w przypadku potwierdzenia uprawnień do świadczeń rekompensacyjnych za lata 1991-1992. Przy uwzględnieniu wynagrodzenia ubezpieczonego obliczonego przez biegłą w oparciu o całość zgromadzonego materiału dowodowego - wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 171.977,74 zł i jest wyższa od wartości uwzględnianej przez organ rentowy w decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. w kwocie 171.591,09 zł. Biegła zaznaczyła, że wartość kapitału początkowego może ulec zwiększeniu w przypadku potwierdzenia uprawnień do świadczeń rekompensacyjnych za lata 1991-1992 i ponownego przeliczenia z tego tytułu wskaźnika wartości podstawy wymiaru.

Organ w niewielkim zakresie zakwestionował ustalenia biegłej wskazując, że w opinii dotyczącej wynagrodzenia za rok 1990 biegła dokonała błędu rachunkowego - w miesiącu styczniu w rubryce „ premia funkcyjna ” wyszczególniając kwotę 48.900 podczas, gdy prawidłowa kwota z kart zarobkowych to 18.900. Z powodu błędu rachunkowego wysokość wynagrodzenia za rok 1990 (za okres od 1 stycznia 1990 r. do 31 lipca 1990 r.) określona przez biegłą na kwotę 5.766.903 zł. jest nieprawidłowa - prawidłowa wartość to – 5.736.903 zł. Organ dodał, że błąd rachunkowy w roku 1990 ma wpływ na wyliczenie wysokości wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych i tym samym na wysokość kapitału początkowego ustalonego przez biegłą. Uwzględniając powyższe organ wskazał, że wysokość kapitału początkowego powinna wynosić 171.950,57 zł a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego winien wynosić 137,19 % (za okres 1984-1993).

Wnioskodawca pisemnie nie zakwestionował ustaleń dokonanych przez biegłą. Na rozprawie w dniu 14 marca 2018 r. wskazał jedynie, że podtrzymuje swoje stanowisko nie odnosząc się merytorycznie do ustaleń poczynionych przez biegłą.

Sąd uwzględniając drobne uwagi organu odnoszące się do błędu rachunkowego dokonanego przez biegłą przy ustalaniu wynagrodzenia za rok 1990, uznał ustalenia biegłej w pozostałym zakresie za prawidłowe. Wskazać przy tym należy, że ww. ustalenia biegłej zostały poczynione w sposób wyjątkowo szczegółowy a przy tym jasny i czytelny. W opinii biegłej Sąd nie dostrzegł także żadnych wewnętrznych sprzeczności i braku logiki. Na uwagę zasługuje także fakt, że biegła w całości zrealizowała zobowiązanie nałożone na nią przez Sąd. Także ubezpieczony nie był w stanie wskazać jakichkolwiek nieścisłości w ustaleniach biegłej.

Ponieważ ustalenia biegłej prowadzą do zmiany decyzji to Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. częściowo uwzględnił odwołanie A. F. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 30 marca 2017 r. orzekając jak w punkcie I sentencji wyroku.

Na marginesie dodania wymaga, że Sąd orzekający w I instancji w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie ma uprawnień do uchylenia zaskarżonej decyzji. Przepis art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., na podstawie którego proceduje Sąd, nie przewiduje bowiem takiej możliwości. W myśl § 1 tego przepisu sąd oddala odwołanie, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia, a zgodnie z jego § 2 - w przypadku uwzględnienia odwołania, sąd zmienia w całości lub w części

zaskarżoną decyzję organu rentowego i orzeka co do istoty sprawy. Wobec powyższego, wniosek ubezpieczonego o uchylenie zaskarżonej decyzji z przyczyn proceduralnych nie mógł zasługiwać na uwzględnienie.

Wobec poczynionych przez biegłą ustaleń Sąd w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 oddalił odwołanie wnioskodawcy.

O powyższym Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku.